

Hella de Groot: 'Vleesboom' Hoe is het om een vleesboom te hebben en hoe kom je ervan af? Een persoonlijk verslag. Uitgegeven in eigen beheer, 2013. ISBN 9789082164602 Zie ook www.vleesboomboek.wordpress.com (Gynaecologische klachten/ Vleesboom/ED/1)

Soort boek/ziekte/stijl:

Boek van 88 pagina's waarin Hella de Groot beschrijft hoe zij werd behandeld voor een vleesboom van ongeveer 16 cm lang, 14 centimeter breed en veertien centimeter diep. Ze beschrijft hoe ze een bobbel voelde en via de huisarts bij de gynaecoloog terecht kwam in het ziekenhuis. Ze gaat in op behandelingen, de gang door de gezondheidszorg, wat dat met haar deed, waarom ze een second opinion wilde, hoe ze besloot tot een operatie, wat daarbij kwam kijken en hoe ze revalideerde.

Over de schrijfster:

Ervaringsdeskundige Hella de Groot (1966) woont in Amsterdam en is werkzaam bij Dynamo, een sociale organisatie die actief is in Amsterdam Oost en Zuid werkzaam op de afdeling Communicatie. Zij werkt daar als tekstschrijver van interviews, sfeerverslagen en nieuwsberichten voor de website, wijkkranten en speciale uitgaven. Ook werkt zij als redacteur bij uitgeverij Tobi Vroegh. Zie ook: <https://www.linkedin.com/in/helladegroot>

Korte bespreking:

Hella de Groot beschrijft wat er in de gesprekken met specialisten werd besproken over de operatie: onder andere of haar baarmoeder weggehaald zou moeten worden, eventueel de eierstokken en de consequenties die de verschillende opties zouden hebben. Ze licht haar keuze voor een operatie toe waarbij de baarmoeder verwijderd wordt maar de eierstokken behouden. Ze beschrijft de behandelingen en de operatie, wat eraan vooraf ging en hoe ze de tijd na de ingreep heeft ervaren, gedurende een (langere) periode van herstel.

Ze gaat in op diverse gevolgen op zeer verschillende gebieden van het hebben van een vleesboom en de operatie waarbij deze verwijderd wordt: van invloed op haar leven, werk tot en met seksualiteit. Ze bespreekt wat ze wel en niet kwijt kon over deze aandoening binnen haar omgeving, hoe dat bijvoorbeeld verschilde bij mannen en vrouwen.

Cover: ' Eén op de vijf vrouwen krijgt een vleesboom, een gezwel in de baarmoeder dat je leven niet hoeft te vergallen maar het wel een stuk 'zwaarder' maakt. Hoe is het om een vleesboom te hebben? En wat komt er allemaal bij kijken als je er vanaf wilt? De antwoorden vind je in dit informatieve boek.'

Wat viel op:

Zoals op de cover valt te lezen: "Vleesboom" is geen klinisch verslag met cijfers en statistieken, maar een met vaart en humor geschreven boek over een 'zwaar' onderwerp waarin ook vragen aan bod komen als: hoe ervaar je de behandeling in het ziekenhuis? Wat deel je met je omgeving? De basiskennis kun je vinden op de Wikipedia, ervaringen kun je uitwisselen op fora maar dit boek biedt de ervaring 'van

binnenuit’.

Een openhartig, helder, duidelijk, informatief, goed leesbaar verslag.

Citaten:

Pag.16: ‘De vleesboom kan operatief prima verwijderd worden, vertelt de arts. Wel moet dan waarschijnlijk ook de baarmoeder eruit en mogelijk de eierstokken, als dáár iets mis mee is, dat kan hij op de beelden niet zien. Ik hoor de arts ook het woord ‘overgang’ noemen. Dat ik daar vervroegd in zou komen. Pff... overgang. Een woord als een alarmbel.’

Pag.31: ‘Met een vrouw is het makkelijker om over een vleesboom te praten dan met een man. Ik houd ook een paar mannen in mijn leven op de hoogte van de ontwikkelingen, maar meer globaal dan gedetailleerd. In gesprek met mannen valt het soms stil aan de andere kant van de lijn, merk ik, als ik ze over de onderzoeken vertel.’

Pag.32: De gynaecoloog komt prettig op mij over: ervaren en bedaard. Hij roept wat foto’s op uit het systeem om te laten zien hoe een vleesboom eruit ziet die net zo groot is als de mijne. Ik vind het interessant om te zien hoe zo’n blob eruit ziet, al zet ik me een beetje schrap voor de beelden die me getoond worden.’

Pag.52: ‘Nog geen twee uur ben ik hier binnen en nu al voel ik me afgesloten van de normale wereld.’

Pag.69: ‘Mijn zus komt in de namiddag koken. Ze verbaast zich over mijn monterheid. We eten zittend met ons bord op schoot. Te lang zitten eist z’n tol, als mijn zus weg is valt de moeheid als een zwaar kleed om me heen. Liggen wil ik, en slapen, slapen, slapen.’

Pag.29 en 76: ‘Ik vraag of ik een gewoon orgasme kan blijven krijgen zonder baarmoeder. Ja, dat kan, zegt de arts maar de intensiteit van het orgasme (baarmoeder is ook spieren) kan wel minder zijn. (...) ‘Ik heb mijn eerste postbaarmoederlijke orgasme vandaag! Prima, weinig verschil met voorheen. Zonder baarmoedercontracties, maar die vonden voorheen toch pas plaats na de eerste seconden van het orgasme.’

Recensies/extra:

<http://vleesboomboek.wordpress.com/reacties/>

‘Eén op de vijf vrouwen krijgt er mee te maken: een vleesboom. Voor hen zal het steunend zijn dit persoonlijke verslag te lezen en er hun voordeel mee te doen. (...)

De auteur is openhartig ‘tot in details’ met nadruk ook op de beleving. De meerwaarde hiervan kan zijn dat hulpverleners, van de arts tot degene die de maaltijden rondbrengt, het belang van een vriendelijke, invoelende bejegening heren erkennen. Zonder klagen of zeuren, eerder met humor, houdt de schrijfster hun impliciet een spiegel voor. De taal van het boekje is vlot en meestal to-the-point. In eerste instantie kan de lezer(es) enige afweer voelen door het feit dat zij zich soms wel erg plastisch uitdrukt (de titel alleen al), maar de appreciatie voor haar openheid neemt daarna gaandeweg toe.’ (recensie NBD Biblion)

‘Herkenbaar, openhartig en prachtig. Ik wacht op de uitslag van de foto’s van het ziekenhuis... goed moment om het boek te lezen.’ (Maria, vleesbomendraagster, 50 jaar)

‘Een mooie weergave over hoe een patiënt zich in het medisch circuit begeeft. (...) zeer aan te bevelen voor patiënten met dezelfde aandoening.’ (Prof. dr. F.W. Jansen, hoofd van de sectie minimaal invasieve chirurgie van de afdeling gynaecologie, LUMC)

‘Kind, mijn onderwerp is het niet.’ (Hilde, buurvrouw, 81 jaar)